Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 158 (1908) ♦ Середа, 19 серпня 1998 року ♦ Ціна договірна

Чия земля? Чиновницька!?

Президент України Леонід Кучма повернув до Верховної Ради для повторного розгляду закон «Про оренду землі».

Як і передбачали багато народних депутатів, глава держави не погодився з тим, хто має бути орендодавцем землі. Згідно з прийнятим парламентом законом, орендодавцями земельних ділянок, що перебувають у державній власності, є місцеві ради як органи самоврядування.

А Президент наполягає, щоб орендодавцями були районні, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, Рада міністрів Криму і Кабінет міністрів України, тож і пропонує прийняти в законі саме таке положення. Аргумент досить дивний: мовляв, практика свідчить, що прийняття рішень про надання земельних ділянок в користування радами не застерігає від порушення законодавства. Цікаво, а як же застраховані від порушень адміністрації?

Дати землю в руки чиновника?! Цього нам тільки й не вистачало...

До Дня незалежності

Краща вулиця, краще село

Уже місяць на Смілянщині та в інших районах Черкаської області триває огляд-конкурс на кращий благоустрій населених пунктів. Приурочено його до Дня незалежності України. Мета громадських оглядин, організованих районною радою, — причепурити до національного свята кожне село, хутір, вулицю, садибу. Особлива увага —до місць пам'яті і скорботи, до осель ветеранів війни та праці, вдів, інвалідів, багатодітних родин.

У комітетах Верховної Ради

Новоутворений наприкінці першої сесії Верховної Ради України парламентський **Комітет з питань свободи слова та інформації** задекларував основні напрями своєї діяльності в найближчій перспективі, виступивши організатором разом з Кабінетом міністрів Автономної Республіки Крим та Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення масштабного заходу —першої всеукраїнської наради керівників телерадіомовних компаній. Хоч відбулася вона наприкінці липня в Ялті, засоби масової інформації продовжують коментувати, зокрема, програмну доповідь на конференції голови комітету Івана Чижа, в якій з-поміж пріоритетів цього органу називався послідовний захист національного інформаційного простору та виконання чинного законодавства про державну підтримку ЗМІ і соціальний захист журналістів, та доповідь секретаря комітету Віталія Шевченка щодо перспектив створення в Україні системи Суспільного телерадіомовлення.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОСТРІВ для романтиків спеціального призначення

Цей острів, що закриває вхід з Чорного моря до Дніпро-Бузького лиману, завжди був оповитий ореолом таємничості. Про Майський в Очакові й досі ходять легенди, які переповідають усім, хто приїздить відпочивати у південне місто. Нібито з острова до міста під морем іде підземний хід, а навколо Майського встановлені потужні турбіни, які бурунами відкидають ворожі підводні човни. Але достеменно відомо одне: на острові розташована військова частина, де готують морських диверсантів. Тому рівень його секретності дуже високий, а військова частина Майського вважалася елітною навіть серед військ особливого призначення Радянської Армії.

На знімках: десантник має вміти все — стрибати у море, долати перешкоди.

Фото Олександра КРЕМКА.

(Закінчення на 4-й стор.)

Президенти знімуть краватки в Завидові?

Можливо, Президент України Леонід Кучма і Президент Росії Борис Єльцин наприкінці цього тижня матимуть чергову неформальну зустріч в одній з московських резиденцій російського лідера (за припущеннями, у Завидові). Як повідомив кореспонденті ІТАР-ТАКС глава адміністрації українського президента Євген Кушнарьов, попередньої домовленості про зустріч «без краваток» досягнуто під час нещодавньої телефонної розмови глав двох держав. За його словами, президенти призначили зустріч на 20—22 серпня. Під час неформальної зустрічі Леонід Кучма і Борис Єльцин планують обговорити економічні питання, фінансовий стан російського та українського ринків.

Трактор від депутата

Народний депутат України по Прилуцькому виборчому округу № 210, почесний президент акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль» Федір Шпиг подарував Варвинській середній школі № 1 (Чернігівська область) мінітрактор. Його використовуватимуть у підсобному господарстві навчального закладу.

Врожай-98

Золоті зерна вищої проби

У Первомайському районі Миколаївщини, на мальовничому березі Кодими, відбулося обласне свято, присвячене вшануванню тих, хто відзначився на жнивах. Як повідомляє ДІНАУ, на прибузько-прингульських полях валовий намолот зерна — майже мільйон тонн. Це не менше, ніж торік. А додатковою втіхою аграрникам може бути те, що пшениця нині вищої якості.

На знімку: комбайнер радгоспу імені Коларова (Миколаївська область) Василь Красножон.

Фото Олександра КРЕМКА.

Не загояться рани на серцях

Учора та сьогодні на Луганщині ховають двадцятьох гірників, які загинули під час аварії на шахті імені XIX партз'їзду. Досі через обвали не знайдено чотирьох шахтарів. А кілька травмованих гірників та отруєних метаном рятувальників — у лікарні.

У похороні шахтарів взяв участь Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко. Напередодні на черговій нараді з керівниками міністерств і відомств прем'єр висловив від імені уряду глибоке співчуття постраждалим та сім'ям загиблих.

Члени урядової комісії, яку очолює міністр праці та соціальної політики Іван Сахань, продовжують розслідування причин трагедії, а також зустрічаються з сім'ями загиблих для надання їм матеріальної допомоги і призначення пенсій у зв'язку з втратою годувальника.

За свідченням фахівців, порушень техніки безпеки не було, повідомляє «Інтерфакс -Україна». В лаві відсоток метану становив 0,9 за допустимих 1,3.

P.S.

○ За сім місяців 1998 р. усіма видами транспорту в Україні перевезено на 0,2 % менше вантажів, ніж за аналогічний період 1997 р.

○ Цього року в Україні зареєстровано 21669 пожеж, збитки від яких становили більш як 12 млн. грн.

○ З початку 1998 р. понад 3 тисячі депортованих осіб, котрі мешкають в Криму, стали громадянами України.

У номер

Бомжі — теж виборці

Уперше в Україні у виборах депутатів місцевих рад та міського голови, що відбудуться в Одесі 23 серпня повторно, братимуть участь мешканці міста, які втратили житло і прописку. На підставі клопотання благодійного фонду «Дорога додому» таке рішення прийняла міська виборча комісія. А щоб бути внесеним до списку виборців, бомжі мають пройти реєстрацію у цьому благодійному фонді та мати паспорт, що підтверджував би громадянство України. Для бездомних визначено виборчу дільницю в центрі міста, на вулиці Базарній. Та чи скористаються вони наданим правом?

Будуть і гармати, і робота

Столичний науково-технічний центр артилерійської зброї та Кам'янець-Подільський науково-технічний комплекс заводу точної механіки (Хмельницька область) взялися за створення гармат і кулеметів до танків. За кресленнями киянина Леоніда Бондаренка та під керівництвом директора Кам'янецького НТК Валерія Солодковського вже пройшли випробування кулемети двох конструкцій і танкова гармата. Напередодні 7-ї річниці Незалежності України техніку запущено в серійне виробництво. За словами Солодковського, новий напрям роботи заводу дасть додатково півтори тисячі робочих місць і стабільну зарплату подолянам.

Нова школа в Гуляйполі

Фундамент нової триповерхової загальноосвітньої школи в Гуляйполі було закладено ще сім років тому. Проте на її спорудження виділяли крихти. І лише навесні минулого року будівельний майданчик ожив: за цей час освоєно понад 650 тисяч гривень.

— До 24 серпня всі будівельні роботи буде завершено, — каже начальник управління капітального будівництва Запорізької облдержадміністрації Василь Швець. — Нині вже повним ходом іде встановлення шкільного та технологічного обладнання в класах ручної праці, кабінетах хімії, фізики, інформатики. Першого вересня новобудова прийме понад 800 учнів у всіх 22 класах.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

(Початок на 1-й стор.).

Важливо, що участь у цій нараді певною мірою сприяла швидшому налагодженню роботи комітету. Сьогодні він повністю сформований, провів кілька результативних засідань. Є й перші наслідки — Верховна Рада України ухвалила три закони, що стосуються інформаційної політики, підготовлені «з чистого аркуша» в перші дні діяльності новообраного парламенту. Обговорено і схвалено план законодавчої діяльності комітету на другу сесію.

Серед найважливіших документів, над якими йде або завершено роботу в комітеті, секретар В. Шевченко називає Концепцію роздержавлення засобів масової інформації в Україні (пропонується до розгляду в першому читанні у вересні) та Концепцію розвитку телерадіоінформаційного простору України (листопад), проекти законів «Про використання радіочастотного ресурсу» (вересень), «Про інформаційний суверенітет та інформаційну безпеку» (жовтень) та інші. Більшість із цих проектів схвалено в комітеті і вже передано народним депутатам України. Загалом під час другої сесії комітет запланував розглянути на пленарних засіданнях парламенту більше десяти законопроектів, а також такі важливі питання, як звіти Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення та головного редактора газети «Голос України» (з подальшим внесенням змін і доповнень до статуту цього видання), формування Громадської ради системи Суспільного телерадіомовлення тощо.

В. Шевченко поінформував також, що нині комітет на виконання постанови Верховної Ради України розробляє проект створення парламентської студії телебачення і радіомовлення. Ймовірно, цю роботу буде завершено у вересні.

* * *

Незважаючи на розпал парламентських канікул, у Комітеті з питань промислової політики на своїх робочих місцях з'являється то той, то інший народні депутати — триває робота над законопроектами і йде їх підготовка до розгляду в самому комітеті і на пленарних засіданнях другої сесії.

Так, секретар комітету Олена Мазур разом з працівниками секретаріату опрацювала і підготувала ряд питань для розгляду їх на засіданні комітету у вересні.

Заступник голови комітету Микола Кравченко з 9 по 14 серпня розглянув пакет документів, пов'язаних з необхідністю внесення до чинних законів змін, які унормували б ставлення держави до промислових підприємств з метою піднесення ефективності виробництва, поліпшення управління.

Комітет практично підготував необхідні матеріали до розгляду сесією у вересні ряду законопроектів. Як повідомив керівник секретаріату комітету Віктор Захожий, одними з перших мають пройти проекти законів України про ратифікацію рішення Ради глав урядів держав-учасниць Співдружності незалежних держав про міжнародну науково-технічну програму «Створення конкурентоспроможних на світовому ринку зварних конструкцій, ресурсозбережних технологій, матеріалів та обладнання для зварювального виробництва» та про ратифікацію Угоди між урядом України і урядом Швейцарської Конфедерації про технічне та фінансове співробітництво.

* * *

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, місцевого самоврядування та діяльності рад працює над підготовкою питань, які будуть розглянуті на засіданні комітету в першій декаді вересня цього року і подані на сесію.

Зокрема, це стосується пропозицій Президента України Леоніда Кучми до Закону України «Про місцеві державні адміністрації», підготовки за дорученням Верховної Ради України проекту заходів з реалізації рекомендацій про місцеву та регіональну демократію в Україні, ухвалених V сесією Конгресу місцевих та регіональних влад Європи, приведення чинного законодавства у відповідність до Європейської хартії місцевого самоврядування.

Комітет продовжує підготовку пропозицій до законопроектів, пов'язаних з розробкою державного бюджету України на 1999 рік, та до програми державної підтримки і розвитку місцевого самоврядування в Україні.

Прес-служба Верховної Ради України.

Як тільки — так відразу. Але коли?

З пошти

«Голос України» вже друкував матеріали про стан, що склався з виплатою зарплат вчителям Веселинівського району Миколаївської області. Здається, ті публікації справили належне враження: нас відправили у відпустку не лише із заборгованістю за листопад 1997 р., березень, квітень, травень, червень 1998 р., а й без відпускних.

Зверталися ми особисто до Президента Л. Кучми, однак адміністрація гаранта Конституції і наших прав надіслала листа до керівництва облдержадміністрації. Звідти він потрапив до управління освіти, і нам надійшла стандартна відповідь: «Як тільки, так відразу». Одне слово, відмахнулися, як від мух.

А тим часом стало відомо, що у Веселинівському районі освітянам заборгованість у зарплаті становила на 1 січня 1998 р. 89,4 тисячі грн., а на 1 квітня 1998 р. зросла в 4 рази...

В. САБАЛДАШОВ, учитель.
Миколаївська область.

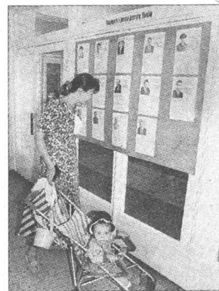
Вибори з багатьма невідомими

Про ситуацію довкола повторних виборів до парламенту в 221-му окрузі Києва ходить багато чуток, бо окружна виборча комісія досі не оприлюднила остаточні результати голосування. За попередніми даними, найбільшу кількість голосів у цьому окрузі набрав кандидат у народні депутати Юрій Оробець. За нього проголосували 13248 чоловік, або 32,52% виборців, котрі отримали бюлетені для голосування. Однак кажуть, що вночі на виборчій дільниці зламався комп'ютер, на якому обробляли дані. Що бюлетенів для голосування було виготовлено більше, ніж замовлено офіційно. Що бюлетені друкували двічі. Що неподалік сміттєвого звалища в Мінському районі столиці підлітки знайшли целофановий пакет із близько 1000 невикористаних бюлетенів, і члени дільничних виборчих комісій підтверджують, що бланки є справжніми. Тому й подейкують, що вибори в 221-му окрузі можуть знову визнати недійсними.

Прокоментувати ситуацію ми попросили секретаря Центральної виборчої комісії Ярослава ДАВИДОВИЧА. Він повідомив, що окружна виборча комісія досі не визначилася з рішенням.

— Окружна виборча комісія засідала в понеділок до четвертої ранку. Триває відпрацювання протоколу. У різних членів комісії є різне бачення. Тому засідання перервали, щоб продовжити у вівторок.

Бюлетені друкували вдруге зовсім іншою фарбою і під суворим контролем членів виборчкому. Однак, справді, хтось підкинув пачку невикористаних бюлетенів. Я їх особисто не бачив, тепер цим займаються правоохоронні органи і кажуть, що це ксерокопії, тобто несправжні бюлетені. І до окружної комісії, і до дільничних надійшло багато скарг від учасників виборчого процесу. Члени окружної комісії, не спавши дві доби, не встигли їх розглянути і тому оголосили перерву. Доки не буде розглянуто всі скарги, комісія не зможе прийняти рішення.

Катруся знайшла родину. І навіть хрещену матір

Мати народила її для ... смерті. І смерть готова була прийняти дарунок: загорнута у целофан крихітка в семиградусний мороз зустрілась із світом на смітнику. Покинуту дівчинку знайшов дев'ятнадцятирічний юнак. Він не просто врятував їй життя, він став для Катрусі батьком. Ніжним, сильним, найкращим.

Це не сюжет з мелодрами. Цілком реальна подія, що сталася в Києві три роки тому. І, як завжди у дійсності, в цій історії переплелося багато сюжетів: добрих і злих. Назарові легше було відігнати смерть, ніж побороти жорстокість чиновників: за вдочеріння дівчинки з нього вимагали хабара. Родина Т-в (прізвище не називаємо на їхнє прохання) гарячково підраховувала, чи дотягне до «конкретної суми» наявне у них майно: виставлена за Катрусю ціна переважала вартість квартири і старенького «Москвича».

Зняти донечку з бездушного «аукціону» Т-м допомогла Ніна Карпачова, тоді заступник голови парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин. Трирічна Катруся росте у великій сім'ї. Приречена жінкою, котра її народила, на довічний холод, дівчинка нині купається у теплі і ніжності найрідніших для неї людей. Майже всією родиною позавчора вони завітали до Уповноваженого з прав людини — показати Ніні Іванівні її хрещеницю. Зустріч вийшла зворушливою до сліз. Слава Богу і цим благородним людям, — сліз радості. І лише Катруся всміхалася, пригортаючи до грудей подаровану «мамою Ніною» іграшку. Рости щаслива, дівчинко!

Розповідь про те, як Катруся знайшла свою родину, читайте у номері за 22 серпня, який буде присвячено Дню незалежності.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Людмила КОХАНЕЦЬ, Юлія ШЕЙКО.

Грошей немає — і миру немає

Кабінет міністрів України та Федерація профспілок домовилися 20 серпня розпочати роботу примирної комісії з трудового спору. Після перших засідань примирної комісії з 3 вересня почне роботу незалежний трудовий арбітраж. Його членами призначено працівників Секретаріату Верховної Ради Тетяну Шаршак та Ігоря Зуба, а також викладача Київського університету Василя Волиненка.

Колективний трудовий спір між ФПУ та урядом було розпочато профспілками у зв'язку з невиконанням Кабінетом міністрів окремих положень Генеральної угоди і вимог законодавства про працю. Профспілки висунули 11 вимог, серед яких — забезпечення виплати боргів у зарплаті та інших соціальних виплат за попередні періоди працівникам бюджетних організацій; надання дотації областям в обсягах, визначених законом про держбюджет-98; відміна урядової постанови, що передбачає скорочення розмірів виплат компенсацій, пов'язаних з трудовим травматизмом; приведення відповідно до законодавства про працю нормативних документів Кабінету міністрів про індексацію невчасно виплаченої зарплати; про скасування рішень щодо підвищення тарифів на електроенергію; виплата мінімальної допомоги з безробіття.

Якщо примирна комісія не прийме рішення з віднесених до її компетенції вимог, ці питання передаються до незалежного трудового арбітражу, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У президентській кампанії буде «битва холдингів»

НЕ ЗА ГОРАМИ вересень, поновлення роботи Верховної Ради і початок нового політичного сезону. Неважко передбачити, що пройде він під знаком наступних президентських виборів. Про це — розмова з народним депутатом України Володимиром СЕМИНОЖЕНКОМ.

— Володимире Петровичу, чи стартувала вже, на вашу думку, президентська гонка?

— Безперечно. Хоча офіційний старт кампанії не дано, всі чудово розуміють, що фактично головні учасники забігу визначилися. Вже під час минулої тримісячної сесії Верховної Ради почали вимальовуватися реальніші рейтинги політичних лідерів, партій, груп підтримки, формуватися організаційна база підтримки тих чи інших кандидатів на виборах 1999 року. Тож першу сесію до певної міри можна було назвати одним з етапів президентської гонки.

З початком осені неминуча передислокація в коаліційній структурі парламенту під нове стратегічне завдання — підтримку того чи іншого кандидата на президентських виборах.

— Але президентська кампанія аж ніяк не обмежується масштабами парламентського простору...

— Звичайно. Тому слід очікувати створення партійно-політичних холдингів з підтримки конкретних кандидатів у президенти, які об'єднуватимуть не тільки парламентські партії, а й партії, що залишилися за бортом цього органу, а також фінансово-промислові структури, друковані та електронні засоби масової інформації, агенції, що працюють у царині паблік рілейшнз. А очолюватиме кожний з таких холдингів конкретний кандидат у президенти.

— Якою може бути лінія поведінки кожного з учасників цієї великої «битви холдингів»?

— Приміром, Олександр Мороз, можна припустити, використовуватиме, так би мовити, партійно-радянську модель: спираючись на партійні ресурси, місцеві ради, багато яких очолюють прихильник СоцПУ, на аграрну інфраструктуру. Судячи з усього, найслабшим місцем для Олександра Мороза може стати відсутність потужної фінансової бази.

Євген Марчук, у свою чергу, не зв'язаний з партією прямо, але, будучи одним з її головних лідерів, реалізовуватиме квазі-партійну модель, залучаючи переважно можливості власних мас-медіа і позиції глави Комітету з соціальної політики Верховної Ради. Водночас до певної міри можуть виявитися досить складними відносини всередині СДПУ(о).

А от універсальною моделлю, котра спиратиметься і на партію, і на мас-медіа, і на інші ресурси, зможе скористатися тільки нинішній Президент. Хоча при цьому, безперечно, становище діючого Президента має і «зворотний бік» медалі, ставлячи його у фокус критики за соціально-економічний стан у країні.

— То за рахунок чого, на вашу думку, намагатимуться суперники Президента обійти його «холдинг»?

— Неважко передбачити, що головні суперники Леоніда Кучми спробують розширити власні стратегічні можливості, зокрема, розбудовуючи широкі партійно-електоральні коаліції підтримки. Це дало б змогу їм виступити не тільки як партійним представникам, а й у ролі загальнонаціональних «народних» лідерів. Тобто в той час, як суперникам Леоніда Кучми доведеться частково начебто долати відмінність між своїм партійним статусом і претензіями на роль «батька нації», Президентові, навпаки, доведеться зміцнити партійну базу підтримки, що похитнулася внаслідок поділу керівних посад у парламенті.

— Назвавши Леоніда Кучму, Олександра Мороза та Євгена Марчука, ви тим самим окреслили коло всіх учасників президентського марафону?

— Аж ніяк. Так само, як і під час парламентських виборів, судячи з усього, унікальне місце в президентській кампанії може посісти «Громада». На відміну від інших партій, яким, найвірогідніше, доведеться виступити в ролі досить пасивної частини бази підтримки одного з кандидатів, «Громада», не претендуючи реально на розігруваний пост, зможе використати виборчу кампанію для нагромадження максимального політичного капіталу. При цьому кандидат від «Громади» зможе по суті виступити не як персональна кандидатура, а передусім як представник партії. Тобто сама партія стане ніби колективним кандидатом.

Павло Лазаренко, як на мене, скоріш за все не висуватиме свою кандидатуру, бо його рейтинг може виявитися невисоким. Цілком імовірно, що кандидатом від «Громади» стане якийсь політик «нової хвилі», хоча б та сама Юлія Тимошенко або хтось інший.

— Як би ви визначили шанси кандидата від лівого блоку?

— Або, уточнімо, можливо, кількох кандидатів. У лівому блоці, попри його позірну парламентську перемогу, а в чомусь і завдяки їй, проблем у президентській гонці не поменшало. Шанси Олександра Мороза, безперечно, відчутно знизилися, бо він не отримав місця у проводі ВР. Не маючи за собою крісла голови, Морозові буде набагато важче реалізувати ідею опозиційної, народно-патріотичної асамблеї (стратегічне «ноу хау» СоцПУ). Якби Мороз переміг на виборах глави парламенту — питання про погодження кандидатур від лівих автоматично відпало б. Так само — і в разі перемоги Симоненка. А тепер комуністи як партія, котра отримала найвищий рейтинг під час парламентських виборів, просто зобов'язані будуть виставити свого кандидата, і якщо Олександр Мороз наполягатиме на своїй кандидатурі, коаліція лівих може легко розпастися.

Крім того, нині у грі неабияк присутній і Олександр Ткаченко, попри його заяву про неучасть у майбутніх виборах. Від його підтримки істотно залежать шанси і Мороза, і Симоненка. Водночас він може й самовисунутися, ускладнивши розклад, принаймні до другого туру.

— А чи не може з огляду на це з'явитися зв'язка «Мороз—Ткаченко»?

— Такий тандем був би вигідний для обох. На рівні підсвідомості чимала частина електорату в Україні сприйнятлива до аграрного, народного соціалізму, тому поєднання іміджу лівого інтелектуала, розважного політика Мороза і прагматичного «грунтовика» Ткаченка могло б принести істотні політичні дивіденди на цій ниві.

— Багато хто вважає, що істотно знизилися у президентській гонці шанси Євгена Марчука після обрання керівництва парламенту. Мовляв, Комітет з соціальної політики — навряд чи це той серйозний стартовий майданчик для кандидата, на який він розраховував...

— Я не поспішав би з такими висновками. Багато які можливості — і кадрові, й інтелектуальні, і фінансові — поки що не використані ним та його командою. І сьогодні неважко передбачити, що Євген Марчук активно шукатиме додаткові шанси активності й публічності, залучатиме всі резерви. І навіть на тлі його останніх порівняних невдач шанси Євгена Марчука, як на мене, сьогодні здаються на такими вже й поганими.

— І все-таки чи наважилися б ви назвати фаворитів чи фаворита президентської гонки і аутсайдерів, принаймні нинішніх?

— Я сказав би, що серед основних кандидатів проміжну перемогу на цьому етапі виборов нинішній Президент. Передусім завдяки тому, що він має сьогодні інституційну перевагу і продемонстрував політичну активність на тлі тривалої парламентської кризи.

Іван ПЕТРЕНКО.

Зробили, що могли

АСОЦІАЦІЯ депутатів попередніх скликань видала книжку-спогад депутатів Верховної Ради XII скликання про перші роки незалежної України.

Реформи і революції, демократія і тоталітаризм нашого часу, кадровий та ідеологічний єралаш 90-х років другого тисячоліття, нові масштабні проби та помилки, бездіяльність і забігання вперед, тупцювання на місці та ризиковані крайнощі показали, що народ, суспільство мають імунітет, велике терпіння та вміння пристосовуватися, щоб жити, зберегти себе попри махровий непрофесіоналізм верхів, втрату керівної елітою патріотизму та моральних підвалин.

Напередодні 7-ї річниці незалежності України ми твердо усвідомлюємо, що єдина надія — на народ.

Свідченням вищої мудрості українського народу є мирне завоювання незалежності, збалансована політика до Криму, Заходу та Сходу і, як на мене, непохитна повага до ветеранів Великої Вітчизняної війни, врешті-решт і до Компартії України, її ветеранів.

На цьому слід наголосити ще й тому, що незабаром — 55-та річниця визволення міст та сіл України від німецько-фашистських загарбників. У Бєлгороді до цього свята було відкрито погруддя маршалам Жукову та Конєву, величний пам'ятник Володимиру Великому з Хрестом та щитом.

Делегація міст України брала участь у цих заходах і була свідком великої поваги та прихильного ставлення до ветеранів Великої Вітчизняної війни, а також до партійних та радянських керівних кадрів, які, як тепер лише стало зрозуміло, мали недоліки, але міста зростали, заводи — працювали. Запізніле, але певне просвітління настало. Як і в ставленні до православної церкви, представники якої були активними організаторами та учасниками всіх цих заходів.

Вшановували історію, а дивилися — вперед. Бо уроки горбачовської відлиги та маніловщини закінчилися втратою керованості великою та сильною державою, розпадом. Проте слід пам'ятати, що держави, як молекули чи атоми, можуть ділитися та розпадатися до безкінечності...

Але відчувається бажання зламати застарілу звичку — віддавати шану посмертно або через 40—50 років. Бо виходить, що ми вдивляємося у приклади далекого минулого, оцінюємо Володимира Святого, скажімо, через 1000 років, та не бачимо сучасників і, даруйте, вершителів нашої долі сьогодні. Тому і виходить, що вже не доганяємо і не переганяємо, не біжимо риссю. А підтюпцем чимчикуємо чи то до Європи, чи волами в Крим по сіль. А там, дивись, дозволять гайки прикручувати до заморського авто, замість мотоблока дадуть лопату чи сапку, й зовсім доручать далеке і відоме: волам хвости крутити.

Я запрошую проаналізувати події останніх 10 років так само прискіпливо, як дні та години 1917 року. І тоді зрозуміємо, що Україна мала своїх провідників і політиків. І президенти, і уряди робили справу державну в рамках свого розуміння і вміння, в рамках можливостей і здібностей.

Моє слово про Верховну Раду України (УРСР) 12-го скликання (1990—1994 роки). Впевнений, добре слово про її роботу, її голів В. Івашка, Л. Кравчука, І. Плюща ще буде сказано, коли афористичність Леоніда Макаровича та «плющизм» уляжуться і настане час наукового та історико-філософського аналізу. А що було робити депутатам ВР України, коли вже в більшості столиць союзних республік пройшлися по людях «саперними лопатками», а на вулиці та площі столиці Москви вийшли танки, ГКЧП ?!

Як було діяти, коли студентські намети на площі опоетизованої Жовтневої революції усувають сивоголового і фахово спроможного прем'єра, а іншого — теж досвідченого — усувають "автобусні" туристи з Заходу, і достроково у відставку йде парламент і Президент під бій шахтарських касок.

Минуть роки, і народ складе вдячність політикам того і нинішнього періоду. І це станеться тим швидше, чим раніше подолаємо економічну катастрофу, в основі якої криза кадрової роботи і криза управління.

Про Верховну Раду 12-го скликання скажуть, що вона була структурованіша, ніж 14-го скликання, бо мала не 8—9 фракцій, а фактично лише дві: «група 239» (Комуністична партія України) і Народна рада (Народний рух). Відмінність лише в тому, що гуманітарні комітети, зовнішню політику та ідеологію включно контролював Народний рух України, а базові галузі віддано було Комуністичній партії. А тепер опозиція контролює гроші, законність та військо, а «позитивісти влади» — базові галузі.

Спробу сказати виважене і всебічне слово про депутатів Верховної Ради України 12-го скликання зроблено самими депутатами, Асоціацією народних депутатів України попередніх скликань. З друку виходить книга з 800 сторінок, в якій про кожного депутата є довідка, в інших розділах є спогади народних депутатів (через 5 років усе-таки в пам'яті та і в документах більше зберігається, аніж через 50), а також вміщені аналітичні статті депутатів саме про той період. Наша асоціація виконала моральний обов'язок і видала матеріали про померлих депутатів — спогади про них або цитата їх виступів у сесійній залі, які збереглися у стенограмах засідань. І це була не проста робота, бо навіть фото Володимира Івашка, визначної, винятково інтелігентної і доброї людини, яка має великі заслуги перед Україною, ледве вдалося розшукати. Та я з приємністю дізнався, що харків'яни (там поховано урну з його прахом) і пам'ять зберегли, і турботу.

Правління Асоціації народних депутатів попередніх скликань просить органи влади в центрі і на місцях, політичні і громадські організації усвідомлено віддати шану депутатам Верховної Ради України 12-го скликання, яким випала доля прийняти Акт про незалежність України і багато інших доленосних рішень.

Я закликаю депутатів Верховної Ради України попередніх скликань, депутатів місцевих рад, представників партій, працівників радянських органів та виконавчої влади останніх 10 років — долайте абсурди нашого часу і не посипайте голови попелом, надіньте ордени всіх періодів, долайте душевні шрами, вище голови, бо ви — сини України, сини свого народу, інших у нього не було. І ви зробили, що могли.

А презентація книги, виданої за сприяння Президента України Леоніда Кучми, Верховної Ради України, особисто Олександра Ткаченка та Олександра Мороза, відбудеться 21 серпня 1998 року. Цим хочемо сказати: ми зробили, що змогли, і щиро бажаємо нинішній владі, усім гілкам влади не шмагати одне одного, хто дошкульніше, а працювати ефективніше, аніж це вдалося нам.

Зі святом незалежності України вас, шановні товариші і колеги, панове і добродії.

Іван САЛІЙ,
президент Асоціації народних депутатів України попередніх скликань.

У номер

● *Сімферополь*

Докатався до тюрми

Два місяці податкова міліція Нижньогірського району Криму доводила в суді вину — зловживання службовим становищем і ухиляння від сплати податків — першого заступника голови райдержадміністрації Леоніда Василенка і таки довела.

Попався він на «дрібничці»: на гроші радгоспу «Таврія» купив автомобіль «Нива». Оборудка була простою, як таблиця множення. У стилі «ти — мені, я — тобі» приватній особі було продано за ціною нижче від собівартості радгоспний рис. За що «вдячна» особа відплатила автомобілем. Катався на ньому Л. Василенко майже рік. Тепер горе-керівникові «світить» 5 років позбавлення волі у колонії посиленого режиму.

● *Миколаїв*

Шахтний газ — у електроенергію

У АТ «Первомайськдизельмаш» розроблено і освоєно випуск електростанцій потужністю 500 кіловат, що можуть працювати на метані, який завдає стільки бід вугільним шахтам країни. А в Шахтарську на Донеччині вже змонтовано перший такий газодизель-генератор, залишається лише прокласти метанопровід. Масове впровадження електростанцій на паливі з викидів буде можливе, коли, нарешті, уряд прийме рішення щодо утилізації шахтного метану. На «Первомайськдизельмаші» до цього готові — є потужності, є кадри.

● *Донецьк*

Добропорядність — категорія економічна?

«Проблеми економічного зростання: питання добропорядності». Так не зовсім звично для нас називається проект, який на замовлення Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) здійснюють у Донецьку представники американської компанії Менеджмент Системс Інтернешнл (MSI).

Самі представники пояснюють це тим, що USAID діє на підтримку ініціатив уряду України у боротьбі з корупцією. Окрім того, можливі зарубіжні інвестори цікавляться економічним становищем на місцях майбутніх інвестицій, а рівень корупції — один з основних показників цієї обстановки у будь-якій державі.

Восени цього року MSI має намір провести у Донецьку семінар, присвячений аналізу згаданої проблеми.

● *Кіровоград*

Туалет із сюрпризом

Офіціант одного із знам'янських кафе знайшов бойову гранату РГД-5 в унітазі туалету. Міліція позбавила працівників та відвідувачів кафе небезпеки попасти в халепу в найнезручніший момент. За її версією, наявність гранати в унітазі не є терористичним актом. Скоріше усього, котрийсь з відвідувачів злякався міліцейського наряду, заховався в туалеті й викинув гранату в унітаз. Після такого закрадається думка, що кафе аж кишать бандитами, а користуватися громадськими туалетами просто небезпечно.

Острів для романтиків спеціального призначення

(Початок на 1-й стор.).

У гирлі Дніпро-Бузького лиману острів з'явився за наказом імператриці Катерини Великої. Вона наказала усім суднам, що йшли повз Очаків, замість плати за прохід підвозити до розташування майбутнього острова будівельні матеріали. Потім на Майському поставили потужні корабельні гармати, які у роки Великої Вітчизняної знищували не тільки кораблі противника, а й танки на відстані 25 кілометрів.

Отримавши дозвіл на відвідання острова, ми потрапили у гостинний «полон» до заступника командира частини з виховної роботи полковника Сергія Лисенка.

— Сьома бригада спеціальних операцій створена для розвідки і можливої диверсії в морських акваторіях і на узбережжі, — повідомив він. — Та скрута, яку переживає країна, позначилася й тут. Особовому складові частини невчасно виплачують зарплату, не фінансуються військові програми. Для спусків під воду, наприклад, не вистачає кисню та інших хімічних речовин. Тому під воду йдуть мічмани і офіцери.

Правда, останнім часом бригаді допомагають шефи —Миколаївський морський порт, комбінат хлібопродуктів, Березанська райдержадміністрація Миколаївської і Сватівська — Луганської областей. Нещодавно до них приєдналися шефи із Бурштина і Галича Івано-Франківської області.

— Де набираємо в десантники? — перепитує полковник. — Улітку наші представники поїхали у Севастополь на збірний пункт флоту, де і відбирали бажаючих служити у військах спецпризначення. Романтиків одразу попереджали: буде важко. Адже треба стрибати з парашутом, пірнати з аквалангом, робити марш-кидки і сушею, і водою.

І на Майський прийшло добре поповнення. Новачки потрапили до офіцерів та мічманів, які виконували найскладніші завдання і відзначаються високим рівнем професійної підготовки. Командир бригади капітан 1-го рангу Єршов, який пройшов Афганістан, має бойові нагороди, охоче передає свій досвід офіцерам, мічманам.

Петро ІЛЬЇН.

Миколаївська область.

На знімках: понад 20 років служить на острові заступник командира частини Володимир Шугайло; у південня спеку такий марш-кидок бажаний для десантників.

Фото Олександра КРЕМКА.

«Крапові берети» готуються до параду

Приємні клопоти

Цього року вперше за історію нашої молодої держави центральною вулицею столиці пройдуть кращі представники Збройних сил України і серед них — 400 «крапових беретів». Саме стільки солдатів і офіцерів Національної гвардії України з Києва та Харкова братимуть участь у святковому дійстві з нагоди Дня незалежності.

Щоб перший млинець не вийшов глевким, військовики посилено готуються до цієї події. У цьому мали змогу пересвідчитися й українські журналісти, відвідавши на запрошення гвардійської прес-служби навчальний центр Національної гвардії в Нових Петрівцях.

Нас зустріли високі кремезні хлопці (як згодом з'ясувалося, одним з критеріїв добору учасників параду були зріст (180 см) та статура). Склалося враження, що всі вони нещодавно відпочили десь на морі — так засмагли під час багатотижневих тренувань.

Кожний крок, кожний рух учасників параду (а тим більше — представників елітного війська) має бути відточений. Як запевнив командувач Національної гвардії України, генерал-майор Олександр Чаповський, з цим завданням його підлеглі впораються:

— До участі в параді залучили найкращих рядових та офіцерів. Є деякі незначні зауваження, але загалом можна сказати, що гвардія до параду готова.

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На знімках: командувач Національної гвардії України Олександр Чаповський задоволений вишколом «крапових беретів».

Щось новеньке

Верхи й злочинця легше ловити

Чернігів став п'ятим після Харкова, Житомира, Луганська та Києва обласним центром, в якому працюють кінні підрозділи міліції.

Ідея створення кінних роз'їздів, невеличких кавалерійських груп, які швидко реагуватимуть на правопорушення, знайшла підтримку в обласному управлінні МВС та в міського голови Віталія Косих. Верхи на гнідих та вороних помічниках вартові правопорядку патрулюватимуть досить велику територію — околиці обласного центру, зони відпочинку поблизу Десни та Стрижня, дачні ділянки.

Приміщення для конюшні надала дирекція підсобного господарства Інституту мікробіології. Певні спонсорські зобов'язання щодо утримання коней взяли на себе пивкомбінат «Десна» та фабрика «Сіверянка». Нині базу кінного підрозділу практично відремонтовано.

— Коней ми отримали з кінно-спортивної школи міста енергетиків Славутича, — розповів заступник начальника управління МВС Чернігова, начальник міліції громадської безпеки обласного центру Борис Чернін. — Це 14 красенів, які вже закінчили свою спортивну кар'єру.

Очолив кінну міліцію старший лейтенант Сергій Барташ. Свого часу він закінчив ветеринарний факультет Київської сільгоспакадемії, а згодом три роки працював дільничним інспектором.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

На знімку: кінна міліція патрулює дачний масив.

Міліція радить

Як дім зробити фортецею

Схоже, що про безпеку наших помешкань дехто піклується більше, аніж ми самі. Нещодавно відділ з роботи із населенням та громадськими формуваннями Головного управління адміністративної служби міліції МВС України вирішив провести своєрідний лікнеп. Отож правоохоронці підготували брошуру, в якій містяться різноманітні поради: як, скажімо, забезпечити особисту безпеку та квартири.

Міліціонери стверджують, що у більшості випадків зловмисники проникають у квартиру за відсутності господарів. Потрапляють до житла, як правило, через вхідні чи балконні двері, вікна та кватирки. Відтак порада перша: якщо ви бажаєте надійно захистити своє помешкання, користуйтеся сигналізацією з підключенням до пульту централізованої охорони. Відсоток затриманих злочинців на таких об'єктах підрозділами Державної служби охорони (ДСО) становить 99,6. А в тих випадках, коли злочинцям вдалося уникнути відповідальності, підрозділи ДСО компенсують власнику квартири збитки, нанесені в результаті крадіжки.

Порада друга: значно зменшує вірогідність крадіжки присутність у квартирі собаки. Можна встановити автономну сигналізацію або прилади, що імітують присутність людей у квартирі (підключення до таймерів освітлення, телевізора, магнітофона, інших електроприладів, що за заданою програмою включаються через певний проміжок часу).

Правоохоронці звертають увагу на те, що зловмисники обирають квартири, в яких, на їхню думку, стовідсотково є що взяти. Такий висновок злодій робить з респектабельного зовнішнього вигляду господарів, їхнього автомобіля тощо. Але практика показує, що все-таки у більшості випадків зловмисник отримує таку інформацію від знайомих господаря квартири, а часом і від самого господаря. Тож будьте пильні!

Порада третя: не повідомляйте незнайомцям свою адресу і телефон без необхідності, не чіпляйте до ключів брелок з вашими даними. Попросіть сусідів вчасно забирати вашу поштову кореспонденцію на час вашої відсутності — значна кількість газет у поштовій скриньці яскраво свідчить про тривалу відсутність господаря.

Утім, усе добре в міру. Тому зовсім не варто підводити електрострум до вхідних дверей чи встановлювати вибухові пристрої тощо. Бо якщо вони спрацюють, відповідатимете за законом.

З порадами ознайомив Анатолій КОСОГОВСЬКИЙ, ГУАСМ МВС України.

...І стандарт гуманізму для людства

ЗАГАЛЬНІЙ Декларації прав людини 10 грудня виповнюється 50 років. Гасло п'ятдесятої річниці «Усі права людини для усіх людей» узагальнює проблему, яка постала перед нами сьогодні. Генеральний секретар ООН Кофі Аннан наголосив: «Декларація — наша спільна заява про права людини. Проте, на жаль, вона поки що є лише закликом до дії».

Особливо актуальна ця проблема для України. Порушення прав людини все ще залишається реальністю, яку ми не маємо можливості, а інколи й бажання, змінювати.

Звичайно, добре, що в Україні для проведення святкування створено урядову комісію на чолі з віце-прем'єром Віталієм Смолієм. Центральною подією цих заходів має стати Міжнародна конференція «Права людини для людського розвитку», що відбудеться 2—4 вересня в місті Ялті під егідою ООН. Узяти участь у її роботі виявили бажання делегації країн Центральної та Східної Європи, Балтії, Чорноморського регіону, СНД, представники міжнародних урядових та неурядових організацій. Плановано також візит Верховного комісара ООН з прав людини Мері Робінсон.

Але дуже не хочеться, щоб в Україні все обмежилося, по суті, тільки цими парадними заходами. Головне інше — реальне втілення прав людини у повсякдение життя.

А тут проблем більш ніж досить. Зрозуміло, що причини полягають у невідповідності між заявами властей та реальністю. Нагальним і невідкладним є прискорення процесу приєднання України до міжнародних документів із прав людини і приведення національного законодавства у відповідність до міжнародних норм.

Єдиний урок, який маємо засвоїти, полягає в тому, що основою прав є можливість їх використання. Власне бідність є порушенням багатьох фундаментальних прав людини. У нашій країні це набуває загрозливих для цивілізації масштабів. Невиплата пенсій і зарплат, скорочення соціальних програм, безробіття, позбавлення можливостей на безплатне лікування, фактичне ігнорування людей із фізичними вадами та інвалідів... Усе свідчить насамперед про те, що боротьба зі зростаючою бідністю не стала у нас приорітетною в захисті прав людини. Бо уряд витрачає свої зусилля в іншому напрямі — підвищенні плати за життєво важливі комунальні послуги, зростанні цін, непомірних податках...

Загальна Декларація проголошує фундаментальні свободи: свободу думки, свободу слова, свободу преси... Такі права закріплено Конституцією. Але як тоді все це поєднати із закриттям газет, що «не до вподоби» можновладцям і товстосумам, чи з небажанням судів розглядати позови проти уряду, навіть без пояснення причин? І як зрозуміти, наприклад, Указ Президента України «Про деякі заходи щодо захисту інтересів держави в інформаційній сфері», прийнятий 22 квітня? Згідно з цим документом, вихід до закордонних мереж передання даних має здійснюватися винятково через мережі підприємств «Укртелеком», «Укркосмос» та «Інфоком». І йдеться навіть не про порушення принципу вільного обміну інформацією, закладеного в права людини, а про підрив самих основ конкуренції, що призводить до зростання вартості послуг і зниження якості обслуговування — практично до масового порушення прав мільйонів громадян.

Але ж права людини не належать ні урядові, ні президентові — вони є основоположними для всіх. Гасло «Усі права людини для усіх людей» вимагає виконання національних програм та використання всіх національних можливостей, вважає Верховний комісар ООН з прав людини Мері Робінсон. І, природно, це гасло передбачає спільність дій уряду та громадянського суспільства кожної країни, рівну відповідальність державних установ та окремих осіб.

Тому ми не можемо дозволити собі байдужості — особистої чи колективної. Загальна Декларація прав людини народилася як місія, спрямована на те, щоб жахи минулого ніколи не повернулися.

І, сподіваюся, на ювілей Декларації світ і Україна поглянуть так, як 50 років тому: Декларація — це стандарт гуманізму для всього людства.

Андрій ЮРИЧКО.

Уряд готовий розпочати роботу

НОВИЙ уряд Чехії, очолюваний колишнім головою Палати депутатів і главою Чеської соціал-демократичної партії Мілошем Земаном, нарешті ухвалив програмну заяву і передав її на розгляд та схвалення законодавчого органу.

Заява, себто програма дій уряду, має на меті протягом найближчих чотирьох років (до наступних парламентських виборів) стабілізувати економіку країни і забезпечити соціальний захист населення. На думку нового глави уряду, це можна зробити передусім завдяки формуванню бездефіцитних бюджетів.

Щоправда, навряд чи вдасться сформувати бездефіцитний бюджет уже наступного фінансового року. Але якщо парламентарії Чехії погодяться із пропозиціями кабміну, то найближчим часом казну країни істотно буде поповнено за рахунок збільшення ПДВ на предмети розкоші, бензин, дизельне пальне, сигарети тощо.

Новою програмою також передбачено змінити закон про надання кредитів і суворіше здійснювати контроль за їх використанням та поверненням. У такий спосіб урядовці планують забезпечити стовідсоткове повернення наданих кредитів. В іншому разі на боржника очікуватиме покарання, можливо, навіть ув'язнення.

Уряд планує оголосити війну й «корупції у державних організаціях та установах, а також економічній злочинності», жорстко контролювати всі фінансові оборудки щодо купівлі-продажу стратегічних, з точки зору держави, об'єктів: фабрик, заводів, великих земельних ділянок тощо.

Та попри все це новий уряд майже не запропонував нічого кардинально нового. Його попередники теж проголошували курс на ринкові реформи, а колишнього прем'єра Вацлава Клауса (усунення його з посади і спричинило дострокові вибори до палати депутатів) навіть називають «батьком чеських реформ». І до Мілоша Земана з боку кабміну звучали заклики до боротьби із корупцією, обіцянки суворо покарати всіх бізнесменів, що роблять гроші завдяки махінаціям з нерухомістю... Підвищенням податків чехів також не здивуєш. Єдине, що справді можна назвати новинкою, — намір докласти «максимум зусиль», аби унеможливити фінансову залежність політичних партій від фінансових груп.

А ось це — вже камінці в город Вацлава Клауса. Адже однією з головних причин його відставки був скандал, пов'язаний саме з незаконним фінансуванням очолюваної ним Громадянської демократичної партії (ГДП) деякими сумнівними фірмами. Тоді кілька впливових політиків навіть звинуватили Вацлава Клауса у корупції. Але ГДП не віддала свого лідера в жертву й одразу по його відставці відбувся з'їзд партії: Клауса було переобрано на партійному посту. Можливо, саме завдяки цьому Клаус і залишився на політичній арені, натомість його партія під час парламентських виборів зазнала поразки. Та схоже, що Мілош Земан досі вбачає в особі Вацлава Клауса суперника і не втрачає жодну можливість, аби засадити йому шпильку.

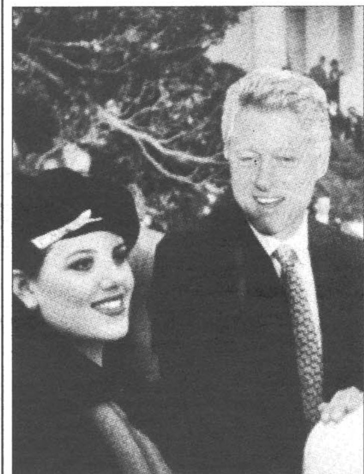
Та в будь-якому разі, якщо раніше Клаус був змушений дослуховуватися до Земана, то нині вони помінялися ролями, і новому главі уряду ще належить навчитися працювати, коли перебуваєш не в опозиції, а при владі.

Наталя ФІЛІПЧУК
(за матеріалами зарубіжної преси).

Хроніка. Факти. Події

● *Вашингтон*

Принижений, але — президент

Завтра Президентові США Біллу Клінтону виповниться 52 роки. Навряд чи свято буде веселе: позавчора в сенсаційному зверненні до нації, яке транслювалося на всю країну, він визнав, що підтримував «негідні стосунки» з колишньою співробітницею апарату Білого дому Монікою Левінськи. У своїй промові-каятті американський президент зазначив, що дуже шкодує з приводу того, що «вводив в оману» оточення, «і навіть власну дружину». Взявши на себе «всю повноту відповідальності» за свої дії, він наголосив, що «ніколи нікого не просив казати неправду, приховувати чи знищувати докази, вчиняти якісь інші протизаконні дії». Клінтон заявив, що свого часу дав під присягою юридично точний, проте неповний звіт про ці відносини.

«Власна дружина», тобто Хілларі Клінтон, на сенсаційне зізнання чоловіка поки що не відреагувала. Принаймні публічно. А президент зазначив: «Тепер ця справа зачіпає лише мене одного, двох найдорожчих для мене людей — дружину і доньку — і Бога, в якого ми віримо... Навіть президенти мають право на особисте життя».

Розслідування справи Клінтон—Левінськи, яким керував спецпрокурор Кеннет Старр, тривало близько чотирьох років і обійшлося американським платникам податків в 40 мільйонів доларів. Наслідком стало безпрецедентне приниження американського президента. Втім, позавчорашній виступ глави Америки був продуманий і цілком виважений. Своїм «щиросердним зізнанням» він, вважають політологи, уникнув можливого імпічменту. Хоча, якщо прокурор Старр вважатиме зібрані проти президента докази досить переконливими, він має право рекомендувати конгресові саме такий шлях.

Проте подружня зрада — не злочин. Лжесвідчення президент заперечує. Наскільки відомо, і Левінськи наполягає на тому, що він ніколи не закликав її до неправдивості. За таких умов, як вважають місцеві спостерігачі, республіканська політична опозиція навряд чи наважиться на спробу достроково усунути від влади вельми популярного в народі президента.

За повідомленнями зарубіжних інформагентств.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

Таємниця нічного обстрілу

ЗАСОБИ масової інформації Вірменії повідомили, що здійснено напад на приміську резиденцію колишнього президента країни Левона Тер-Петросяна. Цей інцидент стався вночі. В напрямку Будинку прийомів єреванської мерії, де нині перебуває екс-керівник республіки, було випущено кілька автоматних черг. На щастя, ніхто не постраждав.

Міністерства внутрішніх справ і національної безпеки майже одразу спростували цю інформацію. В розповсюдженому повідомленні йдеться, що «за попередніми перевірками, отриманий сигнал не відповідає дійсності». Проте не можна не зазначити, що цей сигнал надійшов не від випадкового свідка, а від начальника охорони резиденції Тер-Петросяна. Саме на його виклик до місця пригоди направили оперативну групу, яка, втім, «не знайшла жодних слідів чи фактичних доказів того, що сталося». У прес-релізі МВС зазначено, що опитані мешканці околишніх будинків також заперечили чутки про постріли і напад. Проте, незважаючи на все це, компетентні органи й далі з'ясовують обставини загадкової справи.

До речі, свою версію того, що відбувається, висунув колишній член раніше досить відомого комітету «Карабах», один з перших сподвижників Левона Тер-Петросяна Хачак Стамболцян (з часом шляхи соратників різко розійшлися і пан Стамболцян став в опозицію першому Президенту Вірменії, заснувавши партію «Національний прогрес»). На його думку, автоматні черги в напрямку дачі Тер-Петросяна вельми схожі на інсценування, мета якого — продемонструвати, що життю колишнього керівника держави загрожує небезпека. Як гадає Стамболцян, ця обставина має стати приводом для можливого від'їзду Левона Тер-Петросяна з Вірменії. Він вважає, що від'їзд Тер-Петросяна вигідний деяким представникам нинішньої правлячої еліти. Вони зацікавлені в тому, щоб людина, яка добре знає всі таємниці влади, опинилася якомога далі від Єревана.

Зробив корів щасливими

Німецький фермер Жобет Валленбург переконаний, що щасливі корови дають більше молока. А ощасливив він їх у такий спосіб: сконструював машини (на зразок тих, що миють автомобілі), які ніжно лоскотять тварин від шиї до спини.

Результат такого масажу — три літри молока щодоби додатково. От тобі й му-у-у.

ПОДВИГ МОРЯКА

СЕРЕД більш як двадцяти моряків-підводників, які в роки війни стали Героями Радянського Союзу, п'ятеро — наші земляки. Це одесит Микола Лунін, Ізраїль Фісанович з Кіровоградщини, Володимир Коновалов із Гуляйпільського району Запорізької області, Іван Кучеренко з Новосілок Макарівського району на Київщині та одесит Олександр Маринеско, якого фахівці справедливо вважають «підводником номер один».

Пам'ять

Вихованець одеських школи водників і мореходного училища, зовсім ще молодий Маринеско, син батька-румуна і матері-українки, у 1933 році прибув на береги Неви, аби навчатися на спеціальних військових курсах штурманській справі. За рік Олександр став штурманом, а потім — командиром підводного човна.

У 1943-му, коли повним ходом йшла війна з гітлерівцями, Маринеско очолив великий бойовий човен «С-13», з екіпажем якого здійснив чимало сміливих операцій. Принагідно наголосимо, що з давніх-давен балтфлотівці подавали високий приклад морської служби. Так сталося, що переважну їх більшість становили матроси — уроженці півдня України, здебільшого одесити, херсонці, миколаївці. Потрапивши на береги холодної Балтії, вони зберігали свій гарячий темперамент, прив'язаність до моря, якусь особливу товариськість, відчайдушну відвагу.

Уже в 1941—1942 роках Маринеско мав за плечима досвід підводних походів у Ризькій та Фінській затоках, але великого розголосу набув його вихід восени 1944-го до Данцігської бухти, куди, за даними розвідки, прибув важливий німецький транспорт. Атакований «С-13», він вправно ухилився від торпеди. Тоді, незважаючи на безпосередню близькість ворожої бази і міцну протичовнову оборону, підводний човен Маринеско сплив на поверхню і вогнем своїх гармат розстріляв транспорт. Орден Леніна засяяв на кітелі Маринеско.

Та свій «зірковий подвиг« екіпаж Маринеско здійснив 30 січня 1945 року. Впродовж кількох діб полював він за лайнером «Вільгельм Густлов». Побудований на корабельнях Гамбурга, він мав найновітніше обладнання і найвищу тоннажність. Були тут навіть особисті апартаменти Гітлера.

«Густлов» тримав курс з Данціга на Кіль, на його борту було майже вісім тисяч чоловік: військова адміністративна верхівка, що владарювала в Східній Прусії і яка під натиском Червоної Армії стрімголов тікала від війни. На борту корабля перебували також 3700 випускників школи підводного плавання, а це майже сімдесят екіпажів нових підводних човнів, яких, згідно з планами, гітлерівці мали використати для морської блокади Англії. Знадобилося лише три торпеди для того, щоб наймогутніший корабель рейху пішов на дно. Загибель «Густлова» стала непоправним ударом підводному флоту фашистської Німеччини. В країні було оголошено триденний траур, командира конвою за наказом фюрера розстріляли, а Маринеско оголосили ворогом рейху номер один (до 45-го особистими ворогами Гітлера були лише Черчілль, Рузвельт і Сталін). «Атакою віку» назвуть зарубіжні історики подвиг Маринеско.

Знищенням «Густлова» бойовий похід не закінчувався. 10 лютого «С-13» провів торпедну атаку на крейсер «Генерал Штатбен», на борту якого перебувало понад три тисячі німецьких солдатів і офіцерів.

20 лютого Олександра Маринеско було представлено до звання Героя Радянського Союзу. Але знайшлися досить «поважні» люди, котрі з «ідеологічних» причин перекреслили це подання. І підводника, про якого ще за життя моряки складали легенди, за подвиг віку було удостоєно лише ордена Червоного Прапора.

Олександр Маринеско «не вписувався» в рамки поведінки, відведені вищим начальством. Відкритий, сміливий, безкомпромісний, навіть дещо зухвалий, він поєднував велику чутливість до несправедливості з непередбачуваною поведінкою. Все це робило його незручним для начальства. У згаданому двобої з «Густловом» Маринеско виявив себе «неслухом» контр-адмірала, котрий, перебуваючи на човні, забажав бути причетним до подвигу, але капітан заблокував його в каюті на час атаки, аби не заважав буденній роботі команди.

Звичайно, адмірал не простив підводникові його рішучі дії під час відповідального бою: капітан 3-го рангу Маринеско не лише не став тоді героєм, а був понижений у званні до старшого лейтенанта, а по війні —демобілізований, тобто геть викинутий за борт, як такий, що не «відповідав нормам поведінки морського офіцера».

У жовтні 1968 року по Центральному телебаченню вперше прозвучало правдиве слово про героїчний екіпаж «С-13» та його командира. Це зробив невтомний пошуковець невідомих героїв війни письменник Сергій Смирнов. Ця передача викликала, як завжди, величезний потік схвальних листів, а з другого боку — категоричні заперечення вищих осіб з Політуправління армії і флоту, котрі ще з часів війни стояли на перешкоді заслуженої слави Маринеско.

Минуло лише півтора місяця після телепередачі, як легендарного підводника не стало. Йому ледве виповнилося п'ятдесят. Гнаний, гірко ображений офіційною владою, страждаючи від тяжкої хвороби та матеріальних нестатків, Олександр Іванович двічі безпідставно притягувався до суду. Наприкінці сорокових він побував на Колимі за... «розтрату державного майна»: працюючи завгоспом якоїсь артілі, видав демобілізованому солдатові... два стільці. Вдруге засудили нібито за «перебір» пенсії (начебто він сам собі встановлював оті нещасні копійки). Та головне для деяких людців було спровокувати судову «справу».

Але ось вийшла чудова книга-повість письменника Олександра Крона, в тому числі й у Політвидаві України, «Капитан дальнего плавания». І знову у високі інстанції, в газети, на телерадіо пішли стоси листів з вимогами гідно відзначити подвиг Маринеско. Це був, так би мовити, всенародний рух за присвоєння йому звання Героя Радянського Союзу. Такий указ вийшов лише 5 травня 1990 року — через 45 років після подвигу, коли пішли з життя головні режисери його цькування.

Володимир ЖУКОВСЬКИЙ, журналіст.

Старим скрізь у нас пече

Організація Об'єднаних Націй оголосила 1999-й Міжнародним роком людей похилого віку

У зв'язку з цим і у нас в Україні «заворушилися» владні структури. Створено Національний комітет з проведення року старих. Очолити його доручено віце-прем'єру М. Білоблоцькому. Завдання ветеранських організацій щодо відзначення наступного Міжнародного року людей похилого віку всебічно обговорено на пленумі Ради ветеранів України. Президія ради спільно з Федерацією профспілок України опрацювали план першочергових заходів, спрямованих на розв'язання найбільш гострих проблем старшого покоління.

А проблем цих — як бур'яну на занедбаній ниві. Прийняті Верховною Радою закони про статус ветеранів війни та праці, їх соціальний захист переважно не діють, ігноруються чиновниками виконавчої влади. Держава обікрала старих людей, безсовісно забрала в них тяжкою працею зароблені заощадження. Отож маємо те, що маємо. Як повідомляється у листі Дніпропетровської обласної ради ветеранів, кількість пенсіонерів, які справді бідують, невпинно зростає, в містах практично не залишилося сміттєвих контейнерів, за якими не були б «закріплені» зубожілі старі.

Заступник голови Ради ветеранів України Д. Проценко у доповіді на пленумі, охарактеризувавши демографічну ситуацію в нашій державі як кризову, навела сумну статистику: за останні п'ять років життя наших громадян скоротилося на 3-4 роки і становить нині серед чоловіків 61,2 року, а серед жінок — 72,7 року. Розрив на 11,5 року найбільший у світі. Дожилися!

Національний комітет з відзначення в Україні Міжнародного року людей похилого віку поки що чітко не визначив конкретну програму дій. Рада ветеранів і Федерація профспілок України діють рішучіше. Вони звернулися до Президента, Кабінету міністрів і Верховної Ради з вимогою невідкладно вирішити на державному рівні ряд важливих питань щодо соціального захисту ветеранів війни, праці, збройних сил, інвалідів. Насамперед це стосується ліквідації ганебної «зрівнялівки» у пенсійному забезпеченні. Адже нині майже 90 відсотків старих людей і навіть ті, хто має піввіку трудового стажу, отримують пенсію до 59 гривень, що значно нижче від прожиткового мінімуму. Жебракують.

Неймовірно болюче вдарив по людях похилого віку розвал у державі медичної служби. Хоч наша Конституція і проголошує охорону здоров'я народу безплатною, а численні закони передбачають ветеранам та інвалідам значні пільги, спробуйте сьогодні підлікуватися без грошей. Зась! Навіть щоб невідкладно лягти у лікарню, ветеран, інвалід змушений нести з собою не тільки ліки, а й білизну, тарілку, ложку тощо. Президент Л. Кучма своїм указом від 10 грудня 1997 року схвалив опрацьовану вченими-геронтологами програму «Здоров'я літніх людей», але вона і сьогодні здійснюється дуже мляво.

Серйозної уваги заслуговують пропозиції ветеранських організацій щодо тісної співпраці з профспілками трудових колективів, місцевими органами самоврядування, у справі соціального захисту пенсіонерів, відновлення діяльності ветеранських кооперативів, волонтерського руху тощо. А це розв'язання урядом проблем оплати ветеранами житла, комунальних та ритуальних послуг за рахунок їхніх грошових заощаджень у банку.

Питання гідного проведення Міжнародного року людей похилого віку нині обговорюються в обласних та місцевих ветеранських організаціях, у профспілках, органах соціального захисту населення. Дуже важливо, щоб позитивний досвід було поширено на всю Україну, а цінні пропозиції винесено на розгляд владних структур.

Володимир ЧЕРКАС.

Хоч з мосту та в воду

Тривожна пошта

На сесії Верховної Ради, яка нещодавно закінчилася, депутати щовівторка заслуховували звіти Кабінету міністрів про хід погашення заборгованості заробітної плати трудівникам народного господарства, працівникам бюджетної сфери, пенсій ветеранам війни та праці. А в цей час до редакції «Голосу України» значно збільшився потік листів, автори яких звертають увагу Президента, уряду, депутатів на безвихідь, усе більшу і більшу загрозу їхньому життю. З болем читаєш такі листи і думаєш: дійсно, хоч з мосту та в воду!

Ось окремі рядки з цих листів:

Як далі жити?

«Ми, ветерани війни, праці і Збройних сил Червоногвардійського району міста Макіївки Донецької області, звертаємося до Президента та керівництва інших владних структур України з цією скаргою, бо далі вже не можемо терпіти того, що у нас коїться з виплатою зароблених потом і кров'ю жалюгідних пенсій. Їх платять нам на три місяці пізніше встановленого строку, і часто не знаємо, за який місяць отримуємо. До ради ветеранів району щодня звертаються заслужені люди — ветерани війни і праці із запитанням: «Як сьогодні жити на пенсію в 37 гривень, яку не знаємо, коли отримаємо і чи отримаємо взагалі?» Дехто робить відчайдушні, трагічні висновки: лізти у зашморг або викинутися з балкона.

Ми вимагаємо покласти край знущанню зі старшого покоління нашого народу!

Цей лист прийнято на засіданні Ради ветеранів району за участю депутатів районної і міської рад».

З листа В. ІДОВА, голови районної Ради ветеранів.

Фронтовики — міські і сільські

«У роки війни нам, фронтовикам, думалося: хто відстоював свободу Батьківщини, буде все життя шанований владою. Та не так сталося, як гадалося. Відомо, в якій скруті живуть сьогодні ветерани, інваліди війни. А оце нещодавно можновладці стали ділити у нас фронтовиків на міських і сільських. Невже чиновники не розуміють, що на фронті ми разом лежали в окопах, разом ходили в атаки, проливали кров?

А що сьогодні? Міським фронтовикам одні пільги, сільським — інші. Скажімо, інвалідам війни у наших містах на Черкащині пенсії виплачують регулярно, а сільським не платять по 4—5 місяців. Визначені чинним законодавством побутові послуги у селах не надають роками — немає, мов, грошей. Так хіба це не дискримінація фронтовиків — мешканців села? Чому держава зняла з себе за це відповідальність і переклала її на місцевих чиновників?»

З листа Т. ЛУК'ЯНЕНКА, заступника голови Ради ветеранів с. Михайлівка, Черкаської області.

Ідіть ви в банк!

Президент Л. Кучма перед від'їздом на курорт до Криму підписав указ, яким завдав ветеранам війни і праці нашої держави нового неабиякого клопоту: тепер їхні мізерні зрівнялівські пенсії мають сплачувати не у відділеннях зв'язку за місцем проживання, а в банках. У яких — поки що невідомо. Зрозуміло одне: літнім людям знову морока з переоформленням пенсійних справ, обов'язкова бюрократична тяганина, неймовірні черги до банківського віконця. Це — у містах. А як бути пенсіонерам у селах? Зокрема, у тих, де банківські філії відсутні? Їхати до райцентру? Деякі чиновники запевняють, що, мовляв, Держбанк постарається обслужити всіх і на селі. Та відомо, яке нині ставлення ветеранів до цього банку. Адже це він украв їхні заощадження. Наш читач, 85-річний М. Пісний із села Сари Полтавської області, розповідає, як він за 50 років роботи вчителем спромігся покласти до цього банку 6094 карбованці і як із цих заощаджень після всіляких компенсацій, індексацій і перерахунків банкіри залишили йому... 50 копійок. Хто ж матиме довіру до такого банку?

Багато громадян сприйняли указ Президента як спробу держави уникнути відповідальності за своєчасне пенсійне забезпечення трудящих. Люди запитують: якщо надалі пенсії будуть сплачувати банки, то хто відшкодує ветеранам пенсійні борги, які, особливо у сільських районах, становлять не місяць-два, а кілька років? Відповіді на це ніхто не дає. Є надія, що народні депутати на наступній сесії у всьому цьому уважно розберуться. А сьогодні пан Президент однозначно пропонує пенсіонерам:

— Ідіть ви в банк!

Володимир ЯШКІН.

Переяслав-Хмельницький державний педагогічний інститут ім. Г. С. Сковороди продовжує набір студентів на контрактну форму навчання за спеціальностями:

Денна та заочна форми навчання
Економіка підприємства (4 р. н.); облік та аудит (4 р. н.); маркетинг (4 р. н.).

Тел. 5-66-71.

Денна форма навчання
Психологія. Спеціалізація: практична психологія; Дошкільне виховання (з другого курсу можливі спеціалізації: англійська мова, музика, фізичне виховання);

Початкове навчання. Дошкільне виховання; Початкове навчання. Психологія. Спеціалізація: практична психологія; Початкове навчання. Спеціалізація: образотворче мистецтво; Початкове навчання. Спеціалізація: українознавство; Музика. Спеціалізація: методика виховної роботи; Українська мова і література. Спеціалізація: українознавство; Українська мова і література. Спеціалізація: методика виховної роботи; Біологія. Психологія. Спеціалізація: практична психологія; Трудове навчання (технічна праця) та основи інформатики. Спеціалізація: механізація сільського господарства; Трудове навчання (технічна праця). Спеціалізація: основи підприємства.

Заочна форма навчання
Дошкільне виховання (навч. — 2,5 р.); Початкове навчання (навч. — 2,5 р., ст. шк. — 5 р.); Українська мова та література (навч. — 5 р.). Біологія (навч. — 5 р.).

Телефон для довідок — 5-66-96.

Ректорат.

Арбітражний суд Івано-Франківської обл. (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) за позовом приватного малого підприємства «Обрій», м. Бучач Тернопільської обл., вул. Галицька, 153, порушив справу № Б-1/221 про банкрутство Городенківського коопторгу. Юридична адреса: Івано-Франківська обл., м. Городенка, вул. Шевченка, 78, р/р 26001200553706, код 01525489 в АПБ «Україна» м. Городенка.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Державна податкова адміністрація у м. Кременчузі Полтавської області повідомляє, що арбітражним судом по Полтавській області порушено справу про банкрутство:

КМП «Моріон», юридична адреса: м. Кременчук, вул. Жовтнева, 37/18. Р/р 5468931 в Кременчуцькому відділенні АКБ соціального розвитку «Укрсоцбанк», МФО 331144. Справа № 8/102.

Претензії кредиторів і заяви санаторів подавати до арбітражного суду (м. Полтава, вул. Зигіна, 1) в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва за заявою Державної податкової інспекції у Радянському районі м. Києва порушив справу № 9/102-б про банкрутство приватного підприємства «Агротехкомпані». Юр. адреса: м. Київ-54, вул. Б. Хмельницького, 88, пр. 102; факт. адреса: м. Київ, вул. Березняківька, 20; р/р 26004202955001, в/р 180061 в 3-му Київському відділенні банку «Україна», МФО 322926, КОД 24374567.

Майнові вимоги кредиторів та заяви можливих санаторів подавати до Арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської обл. (м. Київ-33, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 35/106-98 про визнання банкрутом КСП «Переселенське» (с. Переселення Кагарлицького району Київської обл.) р/р 26003200370001 АК «Україна», м. Кагарлик, МФО 321198, код 03754550.

Міжнародний фонд "Відродження" (Фонд Сороса) та Жіночий Консорціум ННД-США оголошують спільний конкурс проектів на підтримку жіночих ініціатив за напрямами:

1. Розвиток мережі та підвищення фахового рівня громадських організацій, що надають допомогу жінкам, які опинилися в кризових ситуаціях.
До розгляду беруться проекти, що передбачають:
- створення психологічних, юридичних консультацій, "гарячих" ліній тощо;
- допомогу в працевлаштуванні та реалізацію програм професійної перекваліфікації.

Максимальний розмір грантів за цим напрямком - $10000.

2. Розвиток мережі жіночих громадських організацій в регіонах України (обласних, районних центрах та в сільській місцевості).
До розгляду беруться проекти, що передбачають розвиток організацій, розширення сфер їхньої діяльності, зміцнення «третього сектора» в регіонах України.

Максимальний розмір грантів за цим напрямком - $4000.

3. Підтримка інформаційних кампаній з попередження торгівлі жінками.
До розгляду беруться проекти, що передбачають проведення спільних акцій із засобами масової інформації, семінарів, круглих столів для журналістів, видання інформаційних матеріалів.

Максимальний розмір грантів за цим напрямком - $3000.

4. Просвітницька робота з питань захисту прав жінок.
До розгляду беруться проекти, що передбачають просвітницьку роботу серед юристів, адвокатів, працівників правоохоронних структур, покликану формувати неупереджене ставлення до жінок з групи ризику та жінок-жертв насильства.
Обов'язковою умовою участі у програмі є співпраця з громадськими організаціями, які надають допомогу жінкам, що потрапили у кризові ситуації.

Максимальний розмір грантів за цим напрямком - $3000.

Проекти приймаються до 15 вересня (перший тур) та до 15 листопада 1998 року (другий тур).

Обов'язковою умовою надання гранту є **наявність додаткових джерел фінансування проекту або власного внеску організації (не менше 18% загальної вартості проекту).**

За додатковою інформацією та аплікаційними формами звертайтеся до Жіночого консорціуму ННД-США та Міжнародного фонду «Відродження» і його регіональних відділень за адресами:

Жіночий консорціум ННД-США
252001, м.Київ-1, вул. Заньковецької, 5/2, кв.49.
Тел. (044) 229-65-43, т/ф.(044) 228-06-85
Ел. пошта: consort@winrock.kiev.ua

Міжнародний Фонд "Відродження"
З міста Києва, Київської, Чернігівської, Житомирської, Вінницької, Черкаської та Хмельницької областей:
254 053, м. Київ, вул. Артема 46. Тел. (044) 216-32-97, 211-35-61, факс (044) 216-01-66
Ел. пошта: nkarbowska@irf.kiev.ua
Координатор жіночих програм Наталя Карбовська

З Дніпропетровської, Запорізької та Кіровоградської областей:
320044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29, кімн. 106.
Тел. (0562) 37 12 14.

З Донецької та Луганської областей:
340052, м. Донецьк, бульв. Тараса Шевченка, 133, кімн. 502.
Тел. (0622) 99 41 48.

З Харківської, Полтавської, Сумської областей:
310057, м. Харків, вул. Чернишевського, 4, кв. 4.
Тел. (0572) 47 01 55.

З Львівської, Волинської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької, Івано-Франківської та Закарпатської областей:
290008, м. Львів, вул. Театральна, 17. Тел. (0322) 97 18 57.

З Одеської, Миколаївської та Херсонської областей:
270011, м. Одеса, вул. Базарна, 48, кв. 1. Тел. (0482) 22 65 65.

З Автономної Республіки Крим:
330001, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 8, офіс 99.
Тел.(0652) 27 31 78, 27 44 55.

Фінансування спільного конкурсу здійснюють Жіночий консорціум ННД-США за рахунок гранту, отриманого від Агенції США з Міжнародного розвитку (USAID), та Міжнародний фонд "Відродження" в рамках програми "Жінка в суспільстві".

Інформація
про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Запоріжоблагробуд», створеного в процесі приватизації

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство «Запоріжоблагробуд» (далі — ВАТ) створено відповідно до наказу регіонального відділення Фонду державного майна України у Запорізькій області від 29.04.98 р. № 439 шляхом перетворення асоціації — підприємства «Запоріжоблагробуд». Місцезнаходження ВАТ: 330057, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 129. Тел./ факс: 62-02-62. Підприємство засновано в 1962 році на колективній власності як «Облміжколгоспбуд». В 1986 р. у ході реорганізації на колективній та державній власності створено об'єднання «Облагробуд», яке в 1991 році перетворено на асоціацію «Запоріжоблагробуд». А з 1996 року це підприємство зареєстровано як асоціація-підприємство «Запоріжоблагробуд».

ВАТ зареєстроване 13.05.98 р. Код за ЄДРПОУ — 03088567. Предметом діяльності товариства є будівельно-монтажні та ремонтно-будівельні роботи; виробництво будівельних матеріалів, продукції виробничо-технічного призначення та товарів народного споживання; проектно-кошторисні роботи; посередницькі послуги в галузі транспорту, житлово-комунального господарства, побутового обслуговування, охорони здоров'я; оптова, роздрібна і лоточна торгівля; збір, заготівля, переробка, купівля і продаж лому чорних металів, закупівля у фізичних та юридичних осіб сільгосппродукції; зовнішньоекономічна діяльність.

Кількість працюючих — 103 чол. Голова правління — Троценко Григорій Васильович, освіта — вища, кваліфікація — інженер-будівельник, загальний стаж —40 років.

Основні види продукції (послуг):	на 01.01.98 р.
— будівництво (грн.)	318 700

Фінансові результати та характеристика обігових коштів

	на 01.01.98 р.	на 25.05.98 р.
Обсяг реалізації, грн.	631 000	52 100
Балансовий прибуток, грн.	—	—
Балансовий збиток, грн.	147 400	52 300
Дебіторська заборгованість, грн.	486 900	469 900
Кредиторська заборгованість, грн.	631 400	629 100
Валюта балансу, грн.	8 349 300	6 663 900

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 948 500 (дев'ятсот сорок вісім тисяч п'ятсот) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок у кількості 3 794 000 штук однією серією з порядковими номерами від 0000001 до 3794000. Фінансові ресурси, вилучені від емісії, спрямовуватимуться на приватизацію майна підприємства.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації: 1) Передача акцій недержавним засновникам ВАТ—членам трудового колективу та прирівняним до них особам АП «Запоріжоблагробуд» у кількості 114 чоловік — 3734840 штук на суму 933710 грн., що становить 98,44 % статутного фонду. 2) Пільговий продаж акцій — 59160 шт. на суму 14790 грн., що становить 1,56 %, в т. ч. за власні кошти — 59160 шт. на суму 14790 грн. З них: а) працівникам підприємства, що приватизується — 37384 шт. на суму 9346 грн., що становить 0,99 % статутного фонду, в т. ч. за грошові кошти — 37384 шт. на суму 9346 грн.; б) громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій відповідно до ст. 25 Закону України «Про приватизацію державного майна» — 21776 шт. на суму 5444 грн., що становить 0,57 % статутного фонду, в т. ч. за грошові кошти — 21776 шт. на суму 5444 грн.

Дата початку та припинення пільгового продажу акцій:
початок — 01.07.98 р., закінчення — 01.09.98 р.

Дивіденди виплачуватимуться акціонерам пропорційно до загальної вартості належних їм акцій. Сплата дивідендів здійснюється щорічно до 01 квітня року, що слідує за звітним шляхом перерахування на рахунок акціонерів або у інший спосіб за рішенням вищого органу товариства. Адреса місця виплати дивідендів: 330057, Запоріжжя, вул. Перемоги, 129. Тел./факс: 62-02-62, 62-25-12.

Раніше ВАТ цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами ВАТ не користується.

Чинники ризику, пов'язані з діяльністю емітента: обмеження ринку збуту — низька платоспроможність населення та господарств, невизначеність і нестабільність законодавчої бази країни. Попередження ризиків — підвищення якості та зниження собівартості послуг.

Івано-Франківське **ВАТ «Залізобетон»** повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 2 жовтня 1998 року о 12-й год. за адресою:
м. Івано-Франківськ, вул. С. Височана, 34.
Початок реєстрації о 10-й год.

Правління ВАТ.

---

12 октября 1998 г. в 16.00 состоится собрание акционеров банка **«Приват-Эксел»** по адресу: г. Харьков, ул. Краснооктябрьская, 90.

Повестка дня:
утверждение результатов VIII эмиссии.

Арбітражний суд Київської області (252033, м. Київ-33, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 157/12б-98 від 13.07.98 року про визнання банкрутом колгоспу «Вітчизна» (с. Великі Дмитровичі Обухівського району Київської області) р/р 26000203555001 в Обухівському відділенні РАК АПБ «Україна», МФО 321251, ЗКПО 00375444413.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/208-Б про банкрутство приватної фірми «Віталія-сервіс» (280000, м. Хмельницький, вул. Проскурівська, 58, кв. 19), р/р 26006301210540 у «Промінвестбанку», МФО 315278, ідентифікаційний код 14175754).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (340105, бульвар Пушкина, 34) возбудил дело № 15-1/4 Б о банкротстве АО ДПСФ «Электрон», адрес: 340012, г. Донецк, ул. Космонавтов, 3, код ОКПО 13505049, расчетный счет 26009185787001, МФО 335496 в Донецком филиале КБ Приватбанк.

Заявления возможных кредиторов и санаторов принимает Арбитражный суд Донецкой области в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/156-Б від 12.06.98 року про визнання банкрутом Чемеровецького районного підприємства «Сільгосптехніка» — ВАТ смт Чемерівці Хмельницької області, р/р 2600320025600l в АК АПБ «Україна», смт Чемерівці, МФО 315223, код 21355822.

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської області (м. Київ-33, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 131/10б-98 про банкрутство КСП «Гоголівського», 255020, Київська область, Броварський р-н., с. Гоголів, вул. Леніна, 32. Р/р 400807 у Броварському відділенні АПБ «Україна», МФО 321499, код ЗКПО 00849787.

Частное предприятие СЛВ ТОП, г. Киев, код ЗКПО 24251333, объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев со дня опубликования объявления по тел.: 553-05-45, г. Киев.

Частное предприятие СВ ТОН, г. Киев, код ЗКПО 24251333, объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев со дня опубликования объявления по тел.: 553-05-45, г. Киев.

Закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд Техноіндустрія» (ідентифікаційний код 23167317) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 252042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 4-А, тел.: 264-89-33.

У номер

● *Львів*

З хати по нитці — школа у «свитці»

Попри бюджетну кризу та зубожіння населення, на Львівщині виростають нові величні храми. Їх будують різні конфесії. А коштів на храми науки бракує. У селі Мурованому Пустомитівського району селяни на своєму сході вирішили спочатку добудувати школу, а вже потім церкву. У Самбірському районі церква почала допомагати школі. У Бродівському класи до нового навчального року готують селянські спілки, батьки. І — самі учні, які збирають металобрухт та використовують зароблені гроші на ремонт.

● *Херсон*

«Щит» розпочинає наступ

Захистити здоров'я і життя людини в умовах нинішніх екологічних негараздів — таку мету поставили перед собою організатори першої інформаційної виставки «Щит-98», що проходила в Херсонському обласному екологічному музеї.

Претензійну назву виставка одержала недарма — адже серед експонатів лікувальна косметика, пристосування для очищення води, різноманітні препарати з біоактивними добавками тощо. Наголос зроблено виключно на екологічно чистій продукції.

● *Донецьк*

Наша перша сортостанція

Коли 1985 року в м. Кураховому було створено Донецьку обласну сортовипробувальну станцію, вона тоді стала лише двадцятою в Радянському Союзі, а в Україні взагалі — першою. За цей порівняно короткий час до Державного реєстру з урахуванням даних цієї сортостанції внесено понад 70 сортів та гібридів сільськогосподарських культур. Зокрема, завдяки їй на ланах Донеччини отримали прописку високоврожайні сорти озимої пшениці — Альбатрос одеський, Донецька-48, ярового ячменю — Одеський-115, Одеський-151. Загалом на станції закладено 1035 сортодослідів по 33 видах сільськогосподарських культур. Серед них — 63 сорти пшениці озимої та 16 ярової, 30 сортів ячменю, близько двохсот — кукурудзи, понад сто — соняшнику.

● *Одеса*

Вітер-пекар

У селі Ставкове, що в Березівському районі, почав діяти вітровий енергокомплекс, що забезпечує електроенергією тамтешню пекарню. Придбали й змонтували його після того, як через вимкнення електроструму у печах кілька разів перекисав хліб. Незабаром до вітряка підключать також тваринницьку ферму, механічні майстерні тощо. Нововведення дасть змогу щомісяця економити близько 10 тисяч гривень, а головне — не зупиняти виробничі процеси.

Виростив хліб — підраховуй збитки

Схоже, після нинішніх жнив сільгосппідприємств-боржників в Україні побільшає

Врожай-98

***Ж**НИВНИЙ годинник на Кіровоградщині ось-ось проб'є час, за яким область підбиватиме врожайні підсумки. Збирання ранніх зернових у більшості районів уже завершується. У зеніті воно і в Олександрійському. Його результати тутешнього голову райдержадміністрації Миколу Петруніна цілком задовольняють. Аграрники району, повідомив він, узяли 110 тисяч тонн збіжжя, що порівняно з торішніми 78 тисячами — непогано. Тепер, розмірковує керівник, господарникам по силах і зарплату сплатити, і з Пенсійним фондом розрахуватися...*

Приблизно так само думають і голови сільгосппідприємств району. Звісно, великі польові дивіденди — річ хороша. Тільки в агровиробництвах, за головним доленосним питанням: «Чи будемо з хлібом?» опісля зернозбиральних робіт одразу вимальовується не менш актуальне: «Чи вистачить врожаю, аби розрахуватися за надані у борг матеріально-технічні ресурси?»

Для працівників агрофірми «Головківська» Олександрійського району виростити дорідний колос — норма. Але і цього разу її голова Анатолій Кузьменко нервується. Він ще не знає, чи принесли жнива-98 прибутки, але вже відчуває, що великих грошей підприємство не отримає. Це при тому, що середня врожайність озимої пшениці нинішнього року в «Головківській» — 47,1 ц/га — більше, ніж в середньому по району!

— Анатолію Івановичу, у чому річ?

— Сьогодні селян так відверто, як раніше, не ошукують, але хитрі люди завжди є, і вони знають, що рано чи пізно колгоспники та фермери будуть змушені віддати своє зерно за тією ціною, яку ці комерсанти їм продиктують. Охочі до легкої наживи правлять бал через ціни на пальне. Для нас воно — як повітря, тому варіант ділків безпрограшний: збіжжя ми віддамо, адже земля не чекатиме, поки державотворці наведуть у країні лад. Держконтракту цього року не було, але щоб обсіятися, ми змушені були взяти пальне і мастила в кредит. Нам тоді сказали: віддаватимете з урожаю за цінами, що складуться на ринку на момент розрахунку. На цей момент той, кому це потрібно, встановив зручні для себе ціни: пшениця третього класу йде замість 270 гривень за тонну, у кращому випадку, по 225 (це з ПДВ, і господарству з цієї суми дістанеться не більш як 190 грн.). Пальне на період жнив подорожчало. Одну тонну солярки ми змушені вимінювати на десять тонн зерна! Нескладно підрахувати: з 36 центнерів ранніх зернових, вирощених на одному гектарі, 35 ми маємо віддати на покриття всіх виробничих витрат. І це без урахування зарплати наших землеробів. Люди, які давно вже працюють за чесне слово, з надією на покращення в майбутньому, схоже, і надалі отримуватимуть за нелегку працю лише натуральну оплату. В державі немає нормального механізму реалізації сільгосппродукції, скасовано держконтракт, справжнього ринку теж немає, його штучно задушено. Нашу агрофірму рятує те, що маємо млин, який піднімає рентабельність збіжжя, бо продаємо не лише зерно, а й борошно. А ще — у нас багато посівних площ і земля нам поки що не зраджувала...

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

На знімках: голова агрофірми «Головківська» Анатолій Кузьменко; на току господарства.

Говорили про льон. Виявилося — про політику...

Величезні напівтемні цехи. Тиша. Ні душі...

Колись у виробничих приміщеннях Житомирського льонокомбінату важко було звикнути до шуму прядильного, ткацького та всілякого іншого обладнання. А журналісти збивалися з ліку, скільки особистих п'ятирічок виконала та чи інша ткаля і в скільки разів більше норми обслуговує верстатів.

Тепер важко звикнути до тиші. А місцеві газетярі плутаються, скільки років не отримують грошей працівники АТ «Льонотекс».

Завмерлими цехами мовчки ходили учасники наради з питань розвитку льоно- та коноплевиробництва. Організували цей захід два міністерства — АПК та промислової політики. Екскурсія цехами льонокомбінату, на території якого й проходила нарада, стала мовби камертоном, бо на спомини про те, як було колись, потягнуло всіх.

Парадоксальна ситуація якраз у тому, що у світі попит на льон зростає. Свідчить про це вже ціна за тонну волокна: з 1400 доларів у 1994 році вона зросла до 1865 доларів торік. Більше того, льоноволокно коштує дорожче за бавовну. Отож у Швеції, Фінляндії, Норвегії, Данії площі під льоном зросли в 2,3 раза, в Німеччині — в 5 разів. Різкий ривок уперед зробила Білорусь: там зросли і площі, і врожаї, льонокомбінат у Орші працює стабільно й має високі прибутки.

А у нас валовий збір скоротився в 11 раз. З торішнього врожаю в розрахунку на одного жителя України можна виробити всього 14 квадратних сантиметрів побутових тканин. А науково обгрунтована норма — 4 квадратних метри на рік. Он які резерви має тільки внутрішній ринок!

Організатори наради шлях до поліпшення ситуації вбачають у створенні корпорації, куди на добровільних засадах увійшли б і ті, хто вирощує льон, і ті, хто його переробляє. Цікаві аргументи на користь об'єднання навів керівник асоціації льонарів Житомирщини Володимир Семченко. З урожаю минулого року льонозаводи виробили волокна на суму трохи більше двох мільйонів гривень. А під урожай нинішнього року проавансували господарства на 1 мільйон 450 тисяч гривень (ще приблизно на таку саму суму видали аванси з державного та обласного бюджетів). А от споживачі волокна, передусім текстильники, виробивши продукції майже на 42 мільйони гривень, за волокно вартістю майже півтора мільйона гривень грішми заплатили тільки 30 тисяч. Корпорація, образно кажучи, має разом пекти пиріг, від якого потім її учасникам діставалося б по шматочку.

Голова Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики і земельних відносин Олександр Мороз спонукав жити власним розумом, а не сліпо слідувати сумнівним порадам з-за кордону. У Європі 22 мільйони безробітних. То хіба там думатимуть про те, щоб робочі місця створювати у нас? Вони дбають про себе — і правильно роблять. Але і ми маємо послідовно відстоювати власні інтереси.

Нічого не поробиш, саме про це забули ми тоді, коли Україна була світовим лідером у виробництві льоноволокна. Щоб захистити від нашої продукції свій ринок, на Заході значно збільшили дотації льонарській галузі, бо знають, що в ринок збуту треба зубами вгризатися. А в нас майже символічну дотацію льонарям стали давати тільки торік (але і її не всі отримали). Хоча начебто відомо, що кожна гривня такої дотації повертається потім п'ятикратно.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Новини футболу

Сьогодні на полі НСК «Олімпійський» зустрічаються національні збірні України і Грузії. Зайве, либонь, говорити про значення цього контрольного матчу, що передує стартові у відбірковому циклі чемпіонату Європи. Гравці, що покажуть себе в ньому, можуть розраховувати на місце у збірній під час гри з командою Росії. Головний тренер збірної Грузії Володимир Гуцаєв запросив на матч з нашою командою найсильніших гравців, які виступають у провідних клубах Європи. Це захисники — Г. Шекіладзе («Льєрс», Бельгія), К. Цхаладзе («Манчестер Сіті», Англія), М. Церетелі («Аланія», Росія), К. Каладзе («Динамо», Україна); півзахисники — Г. Немсадзе «Грассхопер», Швейцарія), Г. Гахокідзе (ПСВ «Ейндховен», Голландія), Г. Кінкладзе («Аякс», Голландія), Т. Кецбая («Ньюкасл», Англія), Г. Джарамаулі (виступав за «Трабзонспор», Туреччина); нападаючі — З. Джанашія («Локомотив», М., Росія) А. Іашвілі («Фрайбург», Німеччина), Г. Деметрадзе («Аланія», Росія), М. Арвеладзе («Аякс», Голландія). Саме лишень перерахування цих футболістів може дати уявлення про силу нинішнього суперника збірної України. Тому матч, який почнеться о 19 годині, нудним не буде.

***

Чемпіонат України. Вища ліга. 7-й тур. «Металург» (Донецьк) — ЦСКА — 2:2. 1100 глядачів. Зав'ялов, 22, Мизенко, 47 — Уляницький, 10, Закарлюка, 77.

Становище лідерів («Кривбас» — 15 очок, «Динамо» —13, «Карпати» — 12) не змінилося. А от ЦСКА з 10 очками з десятого місця перебрався на шосте. На одну сходинку піднявся й донецький «Металург», у якого 8 очок.

***

Першість України. Друга ліга. 3-й тур. Група «А»: «Динамо-3» — «Енергетик» — 1:0, «Карпати-2» — «Верховина» — 1:1, «Верес» — «Гарай» — 1:1, «Кристал» — ФК «Калуш» — 4:1, «Цементник-Хорда» —«Борисфен» — 1:0, «Система-Борекс» — «Бумажник» — 0:0, «Нафтовик» — «Газовик» — 0:0. Лідирують — «Цементник-Хорда», «Борисфен» і «Динамо-3», у яких по 6 очок. **Група «Б»:** «Динамо-СКА» — «Локомотив» — 0:0, «Чорноморець» — «Кристал» — 0:2, «Гірник-Спорт» — «Кривбас-2» — 0:3, «Олімпія ФК АЕС» — «Зірка-2» —0:2, «Віктор» — «Рігонда» — 4:1, «Титан» — «Торпедо» — 5:3, «Портовик» — «Нива» — 6:0, СК «Одеса» — «Фортуна» — 6:0. Лідирують СК «Одеса», «Кривбас-2», «Кристал», «Віктор», у яких по 9 очок. **Група «В»:** «Електрон» — «Зоря» — 1:0, «Оскол» — «Металург-2» — 5:2, «Оболонь-ППО» — ВПС — 2:0, «Металург» — «Шахтер» Г — 4:0, «Ворскла-2» — ФК «Миргород» — 1:0, «Шахтер» С — «Металіст-2» — 1:0. Лідирують «Оскол» і «Оболонь-ППО», у яких по 9 очок.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 198704.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311158.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0